

UNUTMAK İHANETTİR*

Hainlerle doldu yeryüzü;
insanlığa ihanet edenler,
işgal ettiler,
dünyanın başkentlerini...
Cinayetle başladıya,
hikayesi insanlığın;
geleneğe devam!
En kolayı öldürmenin,
çocuklara...
Çürük binalar yap!
yıkılsın, altında kalsınlar.
Aç bırak!
Seslerini nasıl duyursunlar?
Yağmur ol yağ bombalarla.
Kefensiz gömülsün,
minicik elleri!
Annesiz bırak, babasız,
diri diri gömülsünler!
Sevgisizlik mezarlığında,
acımasızlık taşıyı,
dikin başucuna!
En moda ölüm biçin onlara;
hele ki müslüman çocuklara.
Mazeretiniz olsun,
petrol kuyuları,
gayri safi milli hasıllalar!
Siz hala bir çocuk öldüremediniz mi?
Beceremediniz mi?
Üzülmeysin,
cinayetden pay almak,
çok kolay!
Susmanız yeterli!
Görmezden gelmeniz cinayeti!
Ya da çalın hayatlarından.
Öldürmek kadar kutsal, hırsızlık.
Marka marka kemirin,
çocukluk düşlerini!
Okutun, yetiştirin,
onları da ihanet şebekesine,
kaydettirin!
Öldüremediklerinizi,
kendinize benzetin!

---

* <http://fehmidemirbag.blogspot.com.tr/2014/09/yeni-anayasamızdan-beklentilerimiz-gel.html?sref=tw>

Önce unutmayı öğretin.
Kendileri olmayı bilmesinler,
unutsunlar insanlığı!
Şen kahkahalarla başlayın derse,
girsinler kümese!
Yemleyin; dizilerle, filmlerle!
Banane demeyi öğretin,
sokakta bir kediyi tekmeletin!
Sanane desin ardından!
Bencil olmayı öğretin,
adına da kendi ayaklarıyla durmasını,
öğrensin deyin!
Merhamet musluklarını kesin,
ağlamayı hemen kessin!
Ağlayan çocuk,
dil kullanmakta aslında,
itiraz etmekte yanlış.
Sesinizi yükseltin,
soru sormasına müsaade etmeyin!

...

Dünyanın masumlarını,
çocukları...
Nasıl bir canavara dönüştürüyoruz,
asla bilmesin!
Ona çocukluğunu unutturun,
İşte bu!
Asıl akla gelmez sorun!
Misal, Hitler çocuk değil miydi?
şimdilerin esedi?
Tarihteki onlarca zalimin hikayesi,
büyümüş çocukların,
küçük çocukları katli!

...

İnsanlık sevdası lazım bize,
hafızası kaim!
Unutturmayın asla çocuklara,
çocukluklarını!

...

Nerden bilsinler,
korkmayı, sevmeyi, nefreti?
Emerler annelerinden süt gibi,
dünyanın bütün çocukları,
her bir kelimeyi!

...

Ya çikolata tutuşturun ellerine,
ya yetim deyip geçiştirin...

Onları smrn,
taze etlerini kemirin!
Okullar kurun,
mezar misali bedenlerinde,
insanlıklarını kurutun!

...

Beşeri ideolojilerinizle,
rablerini unutturun!
Deliler gömleđi giydirin,
ergenlerine.
Tornadan geçirin,
tesviye!
Nasihat edin veresiye!

...

İçimdeki ocuk,
yazdırdı bu satırları!
Satırbaş;,
ocuk ruhlularanlara,
okutun sizde;
bu yazılanları!